

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਆਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਆਦਤ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗਣ ਦੀ ਹੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਧਨ ਮੰਗਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦਤ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਵਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਚਿੱਤਰ ਅਰਥਾਤ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਦਾ ਟੀਚਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਫੇਰ ਰਿਸਪੈਂਡ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਣਗੇ ਨਾ - ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਵਚਿੱਤਰ ਸਕੂਲ ਕਿਉਂਕਿ ਵਚਿੱਤਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕੀ! ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਮਾਲਾ ਜਪਣਾ ਆਦਿ... ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮਨ ਚਲਾਏਮਾਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਜ਼ਮਾਨਾ ਹੈ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਯਾਦ ਉਸ ਵਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਟੀਚਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਅਲਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਹਾਂ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲੇਖ ਪਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਕਸ਼ਮ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਕਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਹੈ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਗੱਲ। ਅਲਫ਼ ਮਾਨਾ ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ। ਸਿਰਫ਼ ਭਗਵਾਨ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਉਹ ਬਾਪ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਇਥੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਯਾ ਧੂਲ ਵਿੱਚ ਲਬੇੜ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਜੰਗਲੀ, ਸਿੰਗਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਸ਼ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਫੈਕਟਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਭਵਿੱਖ ਪਦ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਨਵਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਚਲੇਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਭਰਤੂ (ਭਰੇ ਹੋਏ) ਜਾਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਤੁਹਾਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ, ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਵਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ

ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਦੀ ਰਤੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਖੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਝੂਠਖੰਡ। ਝੂਠਖੰਡ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਸੱਚਖੰਡ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ - ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਉਸ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਚਿੰਤਰ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਸਭਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਹੋਰ ਸਭ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ। ਬਾਕੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਵਰਸਾ ਰਚਤਾ ਦੇਣਗੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਭਰਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ ਕੀ? ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਚਿੱਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਵਚਿੱਤਰ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਆਤਮਾ ਭੋਗਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਵੇਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧੂ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅੰਨਾਂ, ਲੂਲਾ, ਲੰਗੜਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਲੂਲੀ ਲੰਗੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਰੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਆਦਤ ਅੱਖ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਤਵਾਲੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਫੇਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ, ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤਾਂ ਮਰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਗਾਡ ਫਾਦਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਾ ਤਾਂ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਾਈਡ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਦੀ ਆਕੇ ਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਭੇਜਣ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮੀ - ਮੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਵੇ, ਦੁੱਖ ਮਿਟਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨੀਚ ਹਾਂ, ਆਪ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਸਤਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਸਤਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੈਵਨ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਓ ਕੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਯਾਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਜਗਤ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਦਾ ਹਾਂ, ਫੇਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਲਥ ਚੰਗੀ ਕਰੋ, ਉੱਮਰ ਵੱਡੀ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਮਰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਠੀਕਰੀਆਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਣਗੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੋਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋਗੇ ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਖੁੰਦ ਹੀ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਤਤਵਾਂ ਦੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਹ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗੁਣ ਸੰਪਨ ਸੀ ਫੇਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਥਰਬੁੱਧੀਆਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਦਸ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਛੇਰਾ ਸੀ ਫੇਰ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਗਾਂਵੜੇ

ਦਾ ਛੇਰਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਬਣਿਆ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੀ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਏਗਾ ਕੌਣ? ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਧਾਰਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਫੇਰ ਪਾਵਨ ਵੀ ਇਹ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। 84 ਜਨਮ ਇਸ ਨੇ ਲੀਤੇ ਹਨ, ਤਤਵਮ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਕੀ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਣਨਗੇ। ਫੇਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਅਰਥਾਤ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਵਚਿੱਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕਰਮਿੰਦਰਿਆ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਤਾਪਨ ਦੇ ਭਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਭਵ: ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਵੋ ਲੇਕਿਨ ਅਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁਲੋ, ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਲਗ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕਰਮਿੰਦਰਿਆ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਵਾਓ, ਤਾਂ ਕਰਤਾਪਨ ਦੇ ਭਾਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਰਮ ਦੇ ਵਿਚ - ਵਿਚ ਇੱਕ- ਦੋ ਮਿੰਟ ਵੀ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਲਾਸ਼ੂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ।
